

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
Gž.br.1942/14

OSNOVNI SUD
BIJELO POLJE

06. 11. 2014

U ČASOVA
PRIMLJENO

Viši sud u Bijelom Polju, u vijeću sastavljenom od sudjela Marthe Jelovac, kao predsjednika vijeća, Radojke Marjanović i Radinke Gačević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca Luke Bulatovića, Tomislava Karišika, Vučića Popovića, Milka Kljajevića, Dušana Obradovića, Vukića Šukovića, Blaža Marijanovića, Radomana Vukovića i Radojka Veličkovića, svi iz Bijelog Polja, koje zastupa punomoćnik Radivoje Šuković, advokat iz Bijelog Polja, protiv tuženih Ibrahima Čikića iz Bijelog Polja, ul.III Sandžačke, koga zastupa punomoćnik Aleksandar Vojinović, advokat iz Podgorice i "Daily Press" DOO Podgorica, Bulevar Revolucije 11, koga zastupa punomoćnik Dragan Ćorac, advokat iz Podgorice, radi naknade štete,v.s.120.000,00 €, odlučujući po žalbama stranaka izjavljenim na presudu Osnovnog suda u Bijelom Polju P.br.965/11 od 03.06.2014.godine i po žalbi tužioca izjavljenoj na rješenje Osnovnog suda u Bijelom Polju P.br.965/11 od 01.07.2014.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 13.10.2014.godine, donio je

P R E S U D U

I Žalba tužilaca se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Bijelom Polju P.br.965/11 od 03.06.2014.godine u dijelu izreke pod stavom prvim kojim je dosuđena naknada nematerijalne štete tužiocima Bulatović Luki i Karišik Tomislavu i u dijelu izreke pod stavom drugim (odbijajući dio).

Ista presuda se ukida u dijelu izreke pod stavom prvim kojim je dosuđena naknada nematerijalne štete tužiocu Vučiću Popoviću i u dijelu izreke pod stavom prvim i trećim kojim je odlučeno o troškovima postupka i predmet vraća prvostepenom суду na ponovno suđenje i odluku.

II Istovremeno ovaj sud je donio

R J E Š E N J E

Ukida se rješenje Osnovnog suda u Bijelom Polju P.br.965/11 od 01.07.2014.godine i predmet vraća prvostepenom суду na ponovnu odluku.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju P.br.965/11 od 03.06.2014.godine odlučeno je:

"Obavezuje se tuženi Ibrahim Čikić da na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda i časti isplati i to:

- tužiocu Bulatović Luki iznos od 2.000,00 €,
- tužiocu Karišik Tomislavu iznos od 2.000,00 € i
- tužiocu Vučiću Popoviću iznos od 2.000,00 €,

sa zateznom kamatom počev od 03.06.2014.godine, kao dana presuđenja pa do konačne isplate, kao i na ime troškova parničnog postupka iznos od 2.836,00 €, a sve prednje u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tužbeni zahtjev tužilaca u dijelu kojim su tražili da se obaveže tuženi Ibrahim Čikić da im na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda i časti isplati i to: Luki Bulatoviću još iznos od 8.000,00 €, Tomislavu Karišiku još iznos od 3.000,00 €, Vučiću Popoviću još iznos od 3.000,00 €, Milku Kljajeviću iznos od 2.000,00 €, Dušanu Obradović iznos od 2.000,00 €, Vukiću Šestović iznos od 2.000,00 €, Blažu Marijanoviću iznos od 2.000,00 €, Radomanu Vukoviću iznos od 2.000,00 € i Radojku da im solidarno sa prvočuženim Čikić Ibrahimom, po istom osnovu isplati i to: Luki Bulatoviću iznos od 10.000,00 €, Tomislavu Karišiku iznos od 5.000,00 €, Vučiću Popoviću 2.000,00 €, Milku Kljajeviću iznos od 2.000,00 €, Dušanu Obradović iznos od 2.000,00 €, Vukiću Šestoviću iznos od 2.000,00 €, Blažu Marijanoviću iznos od 2.000,00 €, Radomanu Vukoviću iznos od 2.000,00 € i Radojku Veličkoviću iznos od 2.000,00 €, te da se obaveže drugotuženi "Daily Press" DOO Podgorica da im solidarno sa prvočuženim Čikić Ibrahimom, po istom osnovu isplati i to: Luki Bulatoviću iznos od 10.000,00 €, Tomislavu Karišiku iznos od 5.000,00 €, Vučiću Popoviću 2.000,00 €, Milku Kljajeviću iznos od 2.000,00 €, Dušanu Obradović iznos od 2.000,00 €, Vukiću Šestoviću iznos od 2.000,00 €, Blažu Marijanoviću iznos od 2.000,00 €, Radomanu Vukoviću iznos od 2.000,00 € i Radojku Veličkoviću iznos od 2.000,00 €, te da nakon pravosnažnosti iste, a sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, odbija se kao neosnovan.

Obavezuju se tužioc Milko Kljajević, Dušan Obradović, Vukić Šuković, Blažo Marijanović, Radoman Vuković i Radojko Veličković da tuženom Čikić Ibrahimu na ime troškova parničnog postupka solidarno isplate iznos od 9.450,00 €, a tužioc Luka Bulatović, Tomislav Karišik, Vučić Popović, Milko Kljajević, Dušan Obradović, Vukić Šuković, Blažo Marijanović, Radoman Vuković i Radojko Veličković da tuženom "Daily Press" DOO Podgorica, na ime naknade troškova parničnog postupka, solidarno isplate iznos od 17.000,00 €, a sve prednje u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja."

Rješenjem Osnovnog suda u Bijelom Polju P.br.965/11 od 01.07.2014.godine odlučeno je :

"Obavezuju se tužilac Agić Rasim da tuženom "Daily Press" DOO Podgorica na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 600,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti ovog rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja."

Protiv prvostepene presude punomoćnik tužilaca je blagovremeno izjavio žalbu kojom prvostepenu presudu pobija u dijelu izreke pod stavom drugim, kojim je odbijen tužbeni zahtjev tužilaca i pod stavom trećim kojim je odlučeno o troškovima postupka, zbog svih zakonskih razloga iz čl.367 ZPP. U obrazloženju žalbe navodi da prvostepena presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer nema razloga o odlučnim činjenicama, a dati razlozi su nejasni i protivurečni, kako sami sebi, tako i sadržini isprava u spisima predmeta, čime je počinjena bitna povreda postupka iz čl.367 st.1 tač.15 ZPP. U razlozima žalbe punomoćnik tužilaca uglavnom ponavlja navode iz tužbe i sa ročišta u prvostepenom postupku ističući da prvostepeni sud nije pravilno ocijenio izvedene dokaze, jer u protivnom bi utvrdio da u knjizi "Gdje sunce ne grijе" i feljtonima koje je objavio drugotuženi u dnevnom listu "Vijesti" tuženici nijesu kritikovali rad službenika Zatvora u Bijelom Polju, već su iznosili neistine dodavajući svoje vrednosne sudove o ličnostima i time povrijedili čast i ugled tužilaca, zbog čega su tužioc trpjeli duševne bolove. Iz tih razloga smatra da nije bilo uslova za odbijanje tužbenog zahtjeva, već da je tužbeni zahtjev tužilaca trebalo u cijelosti usvojiti. Dalje ističe da je prvostepeni sud pri donošenju pobijane presude pogrešno primijenio materijalno pravo, tačnije odredbe Ustava Crne Gore, odredbe Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i odredbe Zakona o medijima, kao i odredbe Zakona o obligacionim odnosima, i tako donio nezakonitu presudu na štetu tužilaca. Prvostepenu presudu pobija i u dijelu odluke o troškovima postupka ističući da tužioc nijesu jedinstveni nužni suparničari, tako da njihova obaveza naknade troškova ne može biti solidarna. Osim toga punomoćnici tuženika nijesu opredijelili troškove postupka na zakonit

način, tako da im se troškovi ne mogu ni dosuditi. Predložio je da se prvostepena presuda u pobijanom dijelu preinači tako da se tužbeni zahtjev tužilaca u cijelosti usvojiti i tuženici obavežu da tužiocu solidarno naknade troškove postupka.

Protiv ove presude prvotuženi je blagovremeno izjavio žalbu sa svih zakonskih razloga iz čl.366 ZPP, kojom prvostepenu presudu pobija u dijelu izreke pod stavom prvim, kojim je usvojen tužbeni zahtjev tužilaca prvog do trećeg reda. U obrazloženju žalbe ističe da je prvostepena presuda suprotna činjeničnom stanju prvostepenog postupka, jer je u prvostepenom postupku utvrđeno da je prvotuženi bio 100 % slijepa osoba i da kao takav nije mogao samostalno funkcionisati u nepoznatoj sredini, naročito ne u zatvorskem ambijentu neosvjetljene samice, te da mu je kao takvom bio neophodan nužni pratilac, kao i pomoći i njega drugog lica, da je to prvotužiocu kao upravniku zatvora bilo poznato, jer je prisustvovao pregledu prvotuženog od strane konzilijuma ljekara, kojom prilikom je donijet zaključak da je prvotuženika neophodno uputiti u KPD u bolnicu u Beograd radi daljeg liječenja, ali da nije kao upravnik zatvora, pa i kao čovjek poveo više računa o potrebi hitnog upućivanja prvotuženog na liječenje u Beograd. Opisujući stanje u Zatvoru u Bijelom Polju i ponašanje zatvorskih službenika sa kojim je prvotužilac bio upoznat ili je morao biti upoznat, tuženi nije povrijedio čast i ugled prvotužioca, zbog čega bi ovaj trpio duševni bol za koji mu pripada naknada štete. Dalje ističe da je prvostepeni sud, prilikom ocjene da li navodi iz pomenute knjige prvotuženog mogu povrijediti ugled i nanijeti štetu ovom tužiocu, nije cijenio navode knjige u cijelini, već samo isječke isčupane iz konteksta koji nijesu mogli poslužiti pri ocjeni leziona sposobnosti. U odnosu na tužioca drugog reda ističe da ga je prvotuženi opisao u svojoj knjizi onakvog kakav je bio, kao i njegovo ponašanje, jer ga je pregledao bez prethodnog uklanjanja lisica sa ruku i pod pratinjom čuvara, što govori o humanosti ovog tužioca, kao čovjeka i doktora. Osim toga dodao je da ovaj tužilac u toku prvostepenog postupka nije govorio istinu, jer je tvrdio da tuženi ima umanjenje vida na jednom oku oko 20 %, a na drugom 30 % i da može samostalno funkcionisati u zatvorskim uslovima, čime je demantovao svoj izvještaj od 15.06.1994.godine kada je, zbog oboljenja, predložio vađenje lijevog oka prvotuženom. Iskaz ovog tužioca je suprotan i ostalim dokazima iz kojih se utvrđuje da je prvotuženi 100 % slijepa osoba, da je invalid i da je član Saveza slijepih u Bijelom Polju, što govori o stanju vida prvotuženika i o humanosti tužioca drugog reda, a time ukazuje na činjenicu da prvotuženi nije povrijedio ljudsko dostojanstvo ovog tužioca. Što se tiče tužioca trećeg reda ističe da je prvostepeni sud o duševnom bolu ovog tužioca upoznat samo iz tužbe, a da ovaj tužilac nije saslušan pred sudom, niti je utvrđeno da li je čitao predmetnu knjigu i da li je trpio duševne bolove zbog povrede časti i ugleda, tako da prvostepeni sud nije imao uslova da prvotuženog obaveže na naknadu štete ovom tužiocu. Prvostepenu presudu pobija i u dijelu odluke o troškovima postupka ističući da je pobijana presuda u ovom dijelu konfuzna i nejasna i da ne sadrži razloge, tako da se ne može utvrditi na osnovu čega je prvostepeni sud obračunao troškove postupka. Osim toga prvostepeni sud prvotuženom nije priznao troškove za sastav dva obrazložena podneska, troškove sastava žalbe i odgovora na žalbu nalazeći da se ne radi o nužnim troškovima. Predložio je da se prvostepena presuda u pobijanom dijelu preinači na način što će se u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužilaca ili pak da se u tom dijelu ukine i predmet vrati prvostepenom суду na ponovni postupak i odluku.

Protiv prvostepene presude punomoćnik drugotuženog je izjavio žalbu kojom prvostepenu presudu pobija u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka ističući da prvostepeni sud nije pravilno odredio troškove postupka koji pripadaju drugotuženiku, jer mu nije priznao troškove za sastav odgovora na tužbu i troškove pristupa na sva održana i odložena ročišta. Osim toga prvostepeni sud nije pravilno odmjerio troškove postupka, već je iste trebao računati prema vrijednosti spora od 120.000,00 €, koja vrijednost je naznačena u tužbi, pa je drugotuženog oštetio za iznos od 7.600,00 € troškova koji mu nijesu dosuđeni. Predložio je da se pobijana presuda u ovom dijelu preinači i da se tužiocu obavežu da

drugotuženiku na ime troškova spora plati iznos od 24.000,00 € ili pak da se ukine odluka o troškovima i predmet vrati prvostepenom суду na ponovni postupak i odluku.

Tužiocu nijesu odgovorili na žalbu prvočasnoj.

U odgovoru na žalbu drugotuženika punomoćnik tužilaca ističe da je žalba neblagovremena. U obrazloženju ističe da je o troškovima parničnog postupka odlučeno u obliku rješenja koje je donijeto dana 03.06.2014. godine, pa kako je rok za žalbu na rješenje 8 dana, a drugotuženi je izjavio žalbu dana 16.06.2014. godine, to mu je žalba neblagovremena, pa je predložio da je ovaj sud odbaci.

Prvočasni nije odgovorio na žalbu tužilaca.

U odgovoru na žalbu tužilaca drugotuženi ističe da su žalbeni navodi neosnovani i neutemeljeni na zakonu. Dodao je da tužiocu u toku postupka nijesu dokazali osnovanost svog tužbenog zahtjeva u odnosu na drugotuženika, a da je prvostepeni sud potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i da je pravilno primijenio materijalno pravo, te da je pravilno postupio kada je tužbeni zahtjev tužilaca u odnosu na drugotuženog odbio kao neosnovan. Dodao je da je tuženi drugog reda samo integralno prenio djelove literarnog djela-knjževnog izraza prvočasnoj i da nije mogao niti je bio dužan da provjerava istinitost iznijetih činjenica. Obzirom da je knjiga "Gdje sunce ne grijije" već bila izašla iz štampe i dostupna javnosti, to u radnjama drugotuženog nema protivpravnosti i uzročne veze sa navodima o nastalim posledicama. Osim toga tužiocu nijesu tražili da drugotuženi prestane sa objavljivanjem dijelova pomenute knjige, niti su demantovali objavljene navode, pa sada ne mogu tražiti naknadu nematerijalne štete zbog povrede časti i ugleda. Predložio je da se žalba tužilaca odbije kao neosnovana.

Protiv rješenja Osnovnog suda u Bijelom Polju P.br.965/11 od 01.07.2014. godine punomoćnik tužilaca je blagovremeno izjavio žalbu ističući da je pobijano rješenje nezakonito, jer je tužilac Agić Rasim povukao tužbu na ročištu na kome je bio prisutan punomoćnik drugotuženog koji nije opredijeljeno tražio troškove postupka. Obzirom da drugotuženi nije opredijeljeno tražio troškove postupka u momentu povlačenja tužbe, to nije imao pravo ni da ih traži naknadno, tako da prvostepeni sud nije imao osnova da tužioca Agić Rasima obaveže na naknadu troškova. Predložio je da se pobijano rješenje preinači, a drugotuženi da se obaveže da ovom tužiocu naknadi troškove za sastav žalbe u iznosu od 150,00 €.

U odgovoru na žalbu punomoćnika tužilaca drugotuženi je osporio žalbene navode ističući da je tužilac Agić Rasim povukao tužbu na ročištu dana 24.02.2011. godine, a da je punomoćnik drugotuženog istakao da će opredijeljeni zahtjev za naknadu troškova dostaviti sudu u roku od 8 dana što je prvostepeni sud prihvatio i u skladu sa tim donio rješenje od 01.07.2014. godine. Dodao je da su troškovi pravilno odmjereni i da isti pripadaju drugotuženiku, shodno odredbi čl.161 st.5 Zakona o parničnom postupku. Predložio je da se žalba tužioca odbije kao neosnovana, a tužilac da se obaveže na plaćanje parničnih troškova.

Po razmotrenju spisa predmeta i ocjene žalbenih navoda ovaj sud je našao da su žalbe stranaka izjavljene na prvostepenu presudu djelimično osnovane pa je odlučio kao u izreci ove presude pod tačkom I.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužilaca za naknadu nematerijalne štete na ime duševnih bolova zbog povrede časti i ugleda, koje su trpjeli usled klevete koju je prvočasni iznio na račun tužilaca u knjizi "Gdje sunce ne grijije", a drugotuženi prenio u dnevnom listu "Vijesti", objavljinjem feljtona u periodu od 20.11.2008. do 20.12.2008. godine.

Pobijanom presudom prvostepeni sud je djelimično usvojio tužbeni zahtjev tužilaca Bulatović Luke, Karišik Tomislava i Popović Vučića i na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda dosudio im iznose od po 2.000,00 € sa zateznom kamatom počev od dana presuđenja, nalazeći da je prvočasni u svojoj knjizi "Gdje sunce ne grijije" na račun ovih tužilaca iznio neistine koje vrijeđaju čast i ugled tužilaca, zbog

čega su tužioци trpjeli duševne bolove, a odbio ih još za iznos od 8.000,00 € tužiocu Bulatović Luki i po 3.000,00 € tužiocima Karišik Tomislavu i Popović Vučiću, nalazeći da je tužbeni zahtjev tužilaca previsoko postavljen i da dosuđeni iznosi predstavljaju adekvatnu naknadu i odgovaraju svrsi novčane naknade za ovaj vid štete. Istom presudom prvostepeni sud je odbio tužbene zahtjeve ostalih tužilaca kao neosnovane nalazeći da prvočinjeni u knjizi "Gdje sunce ne grijije" nije pominjao imena stražara koji su ga psovali i govorili mu pogrdne riječi prilikom otvaranja vrata čelije, pa obzirom da su sve stražare u zatvoru nazivali komandirima da tužioци nijesu mogli trpljeti duševne bolove, te im ne pripada naknada štete po ovom vidu. Osim toga po nalaženju prvostepenog suda neki navodi iz knjige "Gdje sunce ne grijije", na koje se pozivaju tužioци, nijesu bili podobni da povrijede čast i ugled tužilaca, a neki tužioци knjigu nijesu uopšte čitali, pa je prvostepeni sud zaključio da ih navodi iz knjige nijesu pogodili i da im nijesu povrijedili čast i ugled. Istom presudom prvostepeni sud je u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužilaca u odnosu na drugotuženog nalazeći da je drugotuženi kao osnivač dnevnih novina "Vijesti" u feljtonima, koje je objavljivao u periodu od 20.11.2008. do 20.12.2008. godine, samo prenio dijelove knjige prvočinjenog "Gdje sunce ne grijije" i da je tom prilikom feljtonima davao naslove koji proističu iz dijelova teksta koji se objavljuje bez ikakvog komentiranja i iznošenja svojih ocjena i bez namjere omalovažavanja tužilaca i iznošenja uvredljivih tvrdnjki, tako da u radnji drugotuženog nema nikakve protivpravnosti, pa time drugotuženi ne može ni biti odgovoran za štetu ovim tužiocima.

Prema nalaženju ovog suda odluka prvostepenog suda u dijelu izreke pod stavom prvim kojim je tužiocima Bulatović Luki i Karišik Tomislavu dosuđena naknada štete u iznosu od po 2.000,00 € je pravilna i zakonita, kao i odluka u stavu drugom izreke prvostepene presude kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužilaca, pa je žalbe prvočinjenog i tužilaca na ovaj dio presude odbio kao neosnovane, a prvostepenu presudu potvrdio.

Naime, iz spisa prvostepenog postupka utvrđuje se da je pred Višim sudom u Bijelom Polju voden krivični postupak K.br.25/94 protiv prvočinjenog Čikić Ibrahima i još 20 lica zbog krivičnih djela ugrožavanje teritorijalne cjeline iz čl.116 st.1 KZ SRJ, te da je prvočinjeni bio u pritvoru u Zatvoru u Bijelom Polju u periodu od 24.02.1994. godine do 28.12.1994. godine, da je dana 28.12.1994. godine Viši sud u Bijelom Polju donio presudu kojom je prvočinjenika oglasio krivim i osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 godine u koju mu je uračunato i vrijeme provedeno u pritvoru. Dalje je utvrđeno da je predsjednik RCG Odlukom o pomilovanju br.01-715/1 od 19.12.1995. godine prvočinjenog oslobođio krivične odgovornosti nakon čega je Vrhovni sud Crne Gore svojom presudom preinacijao presudu Višeg suda u Bijelom Polju K.br.25/94 od 28.12.1994. godine i donio presudu kojom se optužba odbija, jer je krivično gonjenje isključeno usled akta pomilovanja. Iz spisa prvostepenog postupka dalje se utvrđuje da je tužilac Luka Bulatović bio upravnik Zatvora u Bijelom Polju u vrijeme kada je prvočinjen bio u pritvoru u ovom zatvoru, a da su tužioци Tomislav Karišik i Vučić Popović radili kao ljekari u Medicinskom centru u Bijelom Polju, dok su ostali tužioци u tom vremenu obavljali poslove službenika Zatvora, te da je prvočinjeni nakon izlaska iz pritvora napisao i objavio knjigu "Gdje sunce ne grijije" koju je pisao u vidu sjećanja na dane provedene u pritvoru i na tok i trajanje krivičnog postupka, a u kojoj je u negativnom kontekstu opisao upravnika zatvora-prvočinjaka i ljekare-drugo i trećetužioca, čija imena je objavio, kao i službenike zatvora-stražare čija imena nije objavio. Prvostepeni sud je kritički ocijenio sve dokaze izvedene u toku postupka i potpuno utvrdio činjenično stanje, pa je pravilno zaključio da su navodi u knjizi "Gdje sunce ne grijije" koji se odnose na prvočinjaka i na drugotužioca iznijeti tako da ove tužioce prikazuju u negativnom svjetlu, i to prvočinjaka da se neljudski ponašao prema prvočinjeniku koji je invalid 100 %, da se oglušivao o njegove zahtjeve da ga pošalje na ljekarski pregled i na liječenje, koji nije obraćao pažnju na službenike zatvora koji su se neljudski ponašali prema prvočinjeniku, vrijedali ga i psovali mu tursku majku i koji je prijetio prvočinjeniku prilikom posjete rodbine i članova Crvenog krsta, da im ne smije ispričati u kakvima uslovima boravi i kako se prema

njemu ponašaju. Za tužioca Karišik Tomislava napisao je da nije dozvolio da mu skinu lisice sa ruku, već da ga je pregledao sa lisicama, da od njega nema šta da traži jer je u službi zločinca i da je prema njemu imao takav odnos koji se poredi sa najkrvoločnijom divljom zvijeri. U toku postupka prvostepeni sud je utvrđio da ovi navodi prvočasni, iznijeti u knjizi "Gdje sunce ne grijе", nijesu istiniti i da je istim prvočasni povrijedio čast i ugled ovih tužilaca, jer su ljudi počeli da ih drugačije gledaju i da ih izbjegavaju, što je kod ovih tužilaca izazivalo duševnu bol i patnju, pa je kod takvog činjeničnog stanja prvostepeni sud obavezao prvočasnika da ovim tužiocima na ime naknade nematerijalne štete zbog povrede časti i ugleda isplati iznose od po 2.000,00 €, a odbio ih za iznose veće od dosuđenih i to tužioca Bulatović Luku za iznos od 8.000,00 €, a Karišik Tomislava za iznos od 3.000,00 €. Prema ocjeni ovog suda ovakva odluka prvostepenog suda proizilazi iz činjeničnog utvrđenja i u skladu je sa odredbom čl.207 ZOO. Svoju odluku u ovom dijelu prvostepeni sud je u dovoljnoj mjeri obrazložio razlozima koji su jasni i u skladu sa dokazima izvedenim u toku prvostepenog postupka. Razloge prvostepenog suda u ovom dijelu u cijelosti prihvata i ovaj sud i na iste upućuje žalioca.

Prema nálaženju ovog suda neosnovano se žalbom tužilaca ukazuje da prvostepeni sud nije imao razloga da odbije tužbene zahtjeve tužilaca četvrtog do devetog reda. Naime, u toku prvostepenog postupka utvrđeno je da prvočasni u knjizi "Gdje sunce ne grijе" nije pominjao imena "komandira", koji su mu svako jutro, prilikom otvaranja vrata ćelije, psovali tursku majku i vrijeđali ga, pa obzirom da su sve stražare u Zatvoru nazivali komandirima, to se ovi tužioci, nijesu mogli prepoznati u navodima pomenute knjige, a nije ih mogla prepoznati ni šira javnost, te nije bilo razloga da trpe bol i patnju zbog povrede časti i ugleda da bi im pripadalo pravo na naknadu štete. Ovo tim prije što pojedini tužioci nijesu ni čitali pomenutu knjigu, a neki su je djelimično pročitali, što ukazuje na činjenicu da ih navodi iz pomenute knjige nijesu povrijedili, niti su trpjeli duševne bolove zbog povrede časti i ugleda. Iz tih razloga, prema ocjeni ovog suda prvostepeni sud je pravilno postupio kada je tužbeni zahtjev ovih tužilaca u cijelosti odbio kao neosnovan.

Neosnovani su žalbeni navodi tužilaca u kojima ističu da je drugotuženi prije objavlјivanja dijelova knjige "Gdje sunce ne grijе" bio dužan da provjeri da li je sadržaj koji objavljuje istinit i da li vrijeđa čast i ugled pojedinca, te da je uređivačka politika drugotuženog znala da su tvrdnje izrečene na račun tužilaca neistinite, pa je iz tog razloga odgovoran za štetu koju su pretrpljeli tužioci, tako da prvostepeni sud nije imao osnova da tužbeni zahtjev tužilaca u odnosu na ovog tuženika odbije kao neosnovan. Naime, iz spisa prvostepenog postupka utvrđuje se da je drugotuženi u dnevnom listu "Vijesti" prenio dijelove knjige "Gdje sunce ne grijе" koju je napisao prvočasni, bez komentaranja i iznošenja svojih ocjena o sadržini teksta i o ličnostima koje se pominju u tekstu. Osim toga u prvostepenom postupku je utvrđeno da tužioci nijesu tražili da drugotuženi prestane sa objavlјivanjem dijelova ove knjige, niti su demantovali navode iz objavljenih feljtona, tako da po ocjeni ovog suda nijesu ispunjeni uslovi iz čl.20 Zakona o medijima, za naknadu štete od drugotuženika. Iz tih razloga prvostepeni sud je pravilno postupio kada je tužbeni zahtjev tužilaca u odnosu na drugotuženog u cijelosti odbio kao neosnovan.

Iz navedenih razloga žalbe tužilaca i prvočasni, kojima se pobija prvostepena presuda u dijelu izreke pod stavom prvim, kojim je djelimično usvojen tužbeni zahtjev tužilaca Bulatović Luke i Karišik Tomislava i u dijelu izreke pod stavom drugim, kojim je odbijen tužbeni zahtjev tužilaca, pokazale su se neosnovanim, te ih je ovaj sud odbio, a prvostepenu presudu u ovom dijelu potvrdio, shodno odredbi čl.382 ZPP.

Međutim, odluka prvostepenog suda u dijelu izreke pod stavom prvim kojom je prvočasni obavezan da tužiocu Vučiću Popoviću na ime naknade nematerijalne štete platiti iznos od 2.000,00 €, prema ocjeni ovog suda, nema utemeljenja u činjeničnoj gradbi prvostepenog postupka. Naime, ovaj tužilac nije saslušan u svojstvu parnične stranke, niti je u toku prvostepenog postupka izведен i jedan dokaz koji bi ukazivao da je ovaj tužilac trpio

duševne bolove zbog povrede časti i ugleda, tako da se prvostepena presuda u ovom dijelu zasniva na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, na što se opravdano ukazuje žalbom prvočuženog, te je presudu u ovom dijelu valjalo ukinuti.

Osnovane su žalbe stranaka u dijelu odluke prvostepenog suda kojom je odlučeno o troškovima postupka. Prvostepena presuda u dijelu izreke pod stavom prvim (usvajajući dio) ukinuta je ovom presudom u dijelu kojim je prvočužen obavezan da tužiocu Vučiću Popoviću na ime naknade nematerijalne štete isplati 2.000,00 € i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovnu odluku, pa kako odluka o troškovima zavisi od odluke o glavnoj stvari, to je i odluka o troškovima u ovom dijelu morala biti ukinuta. Prvostepeni sud će o troškovima postupka u ovom dijelu odlučiti zajedno sa odlukom o glavnoj stvari, s tim što će prilikom utvrđivanja visine takse na tužbu i presudu imati u vidu odredbu čl.20 Zakona o sudskim taksama.

Prvostepena presuda u dijelu izreke pod stavom trećim, kojim su tužiocu obavezani da tuženicima solidarno isplate troškove postupka u iznosima bliže navedenim u izreci prvostepene presude, je nezakonita, te je ovaj sud istu ukinuo. Naime, odluka prvostepenog suda u ovom dijelu nema razloga o odlučnim činjenicama, tako da se ne može sa sigurnošću ispitati, na šta se opravdano ukazuje žalbama tuženika. Prvostepena presuda u ovom dijelu je donijeta uz pogrešnu primjenu materijalnog prava. Prvostepenom presudom je u ovom dijelu odlučeno da su tužiocu Milko Kljajević, Dušan Obradović, Vukić Šuković, Blažo Marijanović, Radoman Vuković i Radojko Veličković obavezni da prvočuženom na ime troškova parničnog postupka isplate iznos od 9.450,00 €, uzimajući za osnovicu obračuna visinu tužbenog zahtjeva u iznosu od 12.000,00 €, a nije obrazložio kako je došao do ovog iznosa, odnosno kako je došao do iznosa od 525,00 € za jednu parničnu radnju punomočnika prvočuženog.

Istom presudom svi tužiocu su obavezani da drugotuženom na ime troškova parničnog postupka isplate iznos od 17.000,00 €, uzimajući da naknada za jednu parničnu radnju punomočnika drugotuženog iznosi 1.000,00 €, a nije obrazložio na koji način je došao do ovog iznosa.

Iz navedenih razloga žalbe stranaka pokazale su se osnovanim, te ih je ovaj sud usvojio i prvostepenu presudu ukinuo u naprijed navedenim dijelovima.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će postupiti po primjedbama ovog suda, tako što će na pouzdan način (saslušanjem tužioca Vučića Popovića i izvođenjem drugih dokaza za koje nađe da ih je potrebno izvesti) utvrditi kako je ovaj tužilac doživio navode iz knjige autora Ibrahima Čikića koji se odnose na njega, da li su mu ti navodi povrijedili čast i ugled i da li je zbog toga trpio duševne bolove i kog stepena. Tek nakon toga prvostepeni sud će moći odlučiti o tužbenom zahtjevu ovog tužioca.

Prilikom utvrđivanja visine troškova parničnog postupka prvostepeni sud će imati u vidu da se u konkretnom slučaju ne radi o jedinstvenim suparničarima, pa će cijeneći visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, kao i odredbu čl.159 st.2 ZPP, kojom je propisano da, ako postoji znatna razlika u pogledu udjela suparničara u predmetu spora, sud će prema srazmjeri tog udjela odrediti koliki će dio troškova naknaditi svaki od suparničara. Pri tome treba istaći da je žalba drugotuženog, kojom se prvostepena presuda napada u dijelu odluke o troškovima, blagovremena, jer je o troškovima postupka odlučeno zajedno sa odlukom o glavnoj stvari, pa se žalba na odluku o troškovima izjavljuje u roku koji važi za žalbu na odluku o glavnoj stvari.

Odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv rješenja prvostepenog suda P.br.965/11 od 01.07.2014.godine, kojim je tužilac Agić Rasim obavezan da drugotuženom "Daily Press" DOO Podgorica na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 600,00 €, ovaj sud je došao do zaključka da je žalba tužioca osnovana. Po ocjeni ovog suda drugotuženi ima pravo na naknadu troškova od ovog tužioca, jer mu je prvostepeni sud dozvolio da troškovnik podnese u roku od 8 dana po zaključenju rasprave na kojoj je tužilac Agić Rasim povukao tužbu, te se neosnovano žalbom tužioca ukazuje da drugotuženi nema pravo na naknadu

troškova postupka pošto iste nije opredijeljeno tražio do zaključenja rasprave. Međutim, pobijano rješenje donijeto je uz povrede odredaba parničnog postupka jer nema razloga o odlučnim činjenicama tako da se ne može ispitati. Naime, drugotuženom su priznati troškovi u iznosu od 600,00 € i to iznos od 150,00 € na ime sastava odgovora na tužbu, po 150,00 € na ime pristupa punomoćnika na dva održana ročišta i po 75,00 € na ime pristupa punomoćnika na dva odložena ročišta. Međutim, prvostepeni sud nije objasnio kako je došao do iznosa od 150,00 € koji je uzeo kao visinu naknade za jednu parničnu radnju koju je punomoćnik drugotuženog preduzeo u toku postupka. Iz navedenih razloga žalba tužioca pokazala se osnovanom, pa je istu valjalo usvojiti, a prvostepeno rješenje ukinuti, shodno odredbi čl.395 st.1 tač.5 ZPP.

O troškovima postupka prvostepeni sud će odlučiti nakon donošenja odluke o glavnoj stvari, cijeneći pri tome visinu postavljenog tužbenog zahtjeva i činjenicu da se u konkretnom slučaju radi o suparničarima čiji zahtjevi nijesu isti.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
Dana 13.10.2014.godine

